



Foia săptămânală, întocmită de preotul Iosif Trifa

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

20 milioane Biblie se desfac anual în lume.

Părintele arhimandrit Iuliu Scriban, scrie într-o revistă un foarte eală și luminos articol despre „lucrul Bibliei în lume”, cu amănunte interesante.

Aflăm între altele că în fiecare an se desfac în toată lumea, 20 milioane Biblie. Peste jumătate din aceste Biblie — 12 milioane — le desface „Societatea biblică britanică”, din Londra. Alte 7 milioane le desface „Societatea biblică americană”, din America. Iar restul, societățile biblice germane, elvețiene, franceze etc.

Așadar, 20 milioane de Biblie se revărsă anual în toată lumea; traduse și răspândite aproape în toate limbile (în 800 de limbi) și într-o toată popoarele lumii.

Iată, chiar și răspândirea aceasta este o grăitoare mărturie că dela Dumnezeu este Cartea aceasta și slujba Lui o face. și este o împlinire și la ceeace spunea Domnul Isus că „Evanghelia se va vesti la toată făptura” și apoi va veni sfârșitul. Chiar și răspândirea extraordinară pe care a luat-o Biblia, este semnul că „sfârșitul aproape este”.

Părintele Scriban scrie mai departe, cu insuflare, despre tainica putere cu care a lăsat și lucează în lume Biblia. „Lunga dovedire a puterii Bibliei a învățat pe atâ-



ția oameni de seamă ai vremilor trecute de a nu căuta alt chip de luminare a obștelor decât prin punerea Bibliei în mâinile ei. În deosebite, în tot șirul istoriei, de căte ori oamenii au pus mâna pe Biblie, viața lor s-a resimțit numai decăt. Un cuget nou a pătruns într-ânsii și au început a ieși din amortire.

In Anglia, în Germania, în Boemia, pretutindeni Biblia a dat naștere la mari înviorări naționale”...

Așa scrie părintele Scriban, și scrișul I. P. C. Sale — desigur cel mai competent — ne bucură pe toți cei ce iubim Biblia.

„In vremea aceia, așa de mult se întînsese pofta de ascultare a

Cuvintelor Sfinte, încât oamenii se duceau până departe, și în alte state, ca să asculte citirile care se făceau din Biblie. Nu erau destule Biblie ca să-l mulțimească pe toți. Oamenii se întărașeau ca să cumpere o Biblie, ca să poată trece dela unul la altul și s'o citească pe rând. Se invioau căte 12 la cumpărarea unei singure Biblie. Ea avea să stea câte o lună în casa fiecăruia.

Un bătrân, se nemerise să fie al 12-lea între cel înscris, și a strigat plângând de jale: Doamne, eu pot muri până să ajungă Biblia și la mine!

Atât de mare era pe atunci setea de a avea Biblia!

Pă. Scriban ne arată mai departe un lucru pe care nu l-am prea știut: creștinii cel dântăl erau biblici. 60 milioane Biblie circulau pe atunci între ei. Despre aceasta, într-un alt număr.

Dragă cetitorule! Cum stai tu față de Biblie, față de Cartea lui Dumnezeu. Acum nu mai trebuie să o cauți pela mai departări, nici să o citești cu rândul. Pentru 130 Lei, o poți avea în casa ta ca pe o conoarcă neprefătită. și tu nu vrei să o ai?

Ti-o recomandă însuși Mântuirorul, și tu nu vrei să o ai???

LA TINE...

Doamne, am nădejde
In puterea Ta
Căci Tu ești, Stăpâne
Cetățula mea.

Chiar din tinerețe
Tu mă sprijnești
Și în clipe grele
Mult mă întărești.

De acela, Doamne,
Plâng și mă mănesc
Când Te supăr, sfinte,
Când păcătuesc.

Dar Tu mă ridică
De cad în păcat,
Ceartă-mă, Părinte
Sl-mi dă al Tău sfat.

Nu uită de mine
Dumnezeul meu,
Ca să nu sălțeze
Dlavoul cel rău.

Ci fă-l de rușine.
Domnul meu cel sfânt,
Iar eu să-ți cănt veșnic
Pe acest pământ.

J. TUDUSCIUC.

Indemnuri din Sfinții Părinți pentru cetirea Bibliei.

Sfinții Părinți au indemnătat adesea pe credincioși să cetească sf. Scriptură și să urmeze cele scrise într-ânsa. Indemnările lor, în această privință, sunt nespus de multe, dar noi transcriem aici numai două: Sf. Ioan Gură-de aur, zice: «Cetirea Scripturei este un rai duhovnicesc. Acest rai Dumnezeu nu-l sădăt în Eden sau undeva la răsărit, ci-l-a întins peste tot pământul. De te la Indieni, pe care-i luminează mai întâi soarele când răsare; mergi la Ocean sau la Insulele Britaniei; trezi Pontul Euxin (Marea Neagră), sau străbate în ţările dela mișăzi și pretutindeni vei vedea, că toți și fiecare dorește să stie ce se cuprinde în Scriptură».

Sf. Ciprian zice: «Indeletnicește te neconitență, cu cetirea Scripturei: în fapt acesta vei vorbi cu Dumnezeu și Dumnezeu... va vorbi cu tine... Sf. Scriptură todeaudă este mai superioară decât voi și nimenea niciodată nu o poate covârși. Cu căt pătundeiți mai adânc într'insa cu atât vă incredinați mai mult că ea, este un izvor nescărat de adevar. Chiar dela prima ceteare credinciosul zice: eu pricep bine adevarul Evangheliei. Dar după trece mai mult timp mintea lui s'a mai desvoltat și cunoaște mai bine pe Hristos, el recunoște și mărturisește înaintea Domnului, că poruncile lui sunt nemirătoare și el a'ea în parte începe a le cunoaște».

Să ceteam deci și să urmăm sfaturile Sf. Scripturi.

Preot Const. P. Beldie.

O Oaste la Rucăr-Muscel.

La venirea mea în această parohie acum două luni, am găsit aci aproape 40 de sectari. În imediul am început predici la biserică și adunări creștinești Dumineca după amiază. Tot Dumnezeu mi-a trimis însă ajutor. Astfel cățiva oameni între cari Iosif Tigău, Ion Urdean, Moise Cârnuță și Aram Bogosian, au venit la mine și mi-au spus că ar fi bine să facem și noi un centru al creștinștilor armate »Oastea Domnului», care să fie ajutorul »războului» pe care sf. Ia — spuneau ei — îl duci cu vrăjinișii credinței.

Astăzi sunt în fruntea ostașilor. Facem adunări în fiecare Miercuri seara și Dumineca după amiază. Ostașii în sărbătorile cu toții și ascultă cu atenție mere sf. slujbă. Când mă uit din altar mi se pare că văd prin norul de fum de tămâie, pe Domnul Iisus și Maica Domnului, zâmbind de bucurie. Ostașii ar vrea să aibă măngâiere de a auzi pe unul din căpetenile »Oastei» vorbindu-le bucuri duhovnicește, din ceeacei ei ai petrecut. De aceea ar vrea să invite din București, fiindcă e mai aproape, pe cineva bunăoară pe fratele Oprisan Const. Goran sau Paschia sau altul — care să cunoască bine și lupta cu secta tudoristă.

Pentru tot ce Dumnezeu ne-a dat, strigăm cu toții: Slăvit să fie Domnul!

Pr. Ilie Băcioiu, Rucăr-Muscel
Magistrul al Facultății de Teologie
ortodoxă din Varsovia.

Bătuți cu pietre și ciomäge.

Preacucernice Părinte Trifa, Mare bucurie ne-a dăruit Domnul în ziua de 8 Dec. 935, când frații din Fulga, am mers în cercetarea fraților dela Ciorani. Dar satana care ne-a urmat pas cu pas și a pregătit soldații și înarmându-i cu ciomäge — în număr de vreo 12 înși, toți tineri, ne-a eșit înainte pe când ne întorceam acasă, la capătul satului, tăărând asupra noastră cu pietri și ciomäge.

Unu' a venit pe spate și a smuls prăjina steagului de subsoara fratelui cel purtă.

Dar slăvit să fie Domnul că satana a fost biruit, prin răbdarea noastră.

Fratele Iordache D. Marin
Fulga—Prahova.

O Oaste nouă.

Din partea fr. inv. N. Dediu din com. Antiohești—Bacău, am primit o minunată scrisoare prin care arată minunata roade pe care le are și pe acolo Oastea Domnului. Îndemnă de cărțile și foaia Oastei, au început și acolo adunări cu schimbări de viață și cu inscrieri noi în Oaste. Îndemnă și încurajăți de pă. Bogoride dela Lăloaia, acesti frați duc luptă înainte.

Sunt înscrizi de cîndată numai 7 frați. Domnul însă îi va spori mereu. Sunt rugăți toți frații din împrejurimi și a cerceta.

O rugămintă.

Sora Elena și fr. Nicolae Amanov din com. Găvău, jud. Tulcea, se roagă de frații călători a-i cerceta și pe ei pentru a întări în Domnul.

Frații din Sibiu.

Au avut, Dumineca trecută o mare bucurie, având în familia noastră o cunună unui frate. Au fost între noi și preaubitii noștri lupători dela Viădă—Romană, fr. Or. Manloc și Fr. Părvan cu soțile și încă un Tânăr frate. Am avut o zi de mari bucurii despre care vom scrie mai pe larg în următorii.

Biruințele și bucuriile dela Folești—Vâlcea.

Preacucernice Părinte Trifa, Vă aducem la cunoștință marile bucurii și biruințe pe care ni-le a dăruit Domnul la adunarea dela Folești.

Ajungem Sâmbătă seara. În marginea satului ne întâmpină patrule lui satan.

Mă, i-a uite ceia cu bărbile dela Oaste.

Trageam la fr. Inv. Const. Trană. Deodată se aud glasuri... Hai la post... Nu ne trebie Oastea Domnului.. Ce, noi ai cui suntem?

Domnule șef, au venit 3 bărbosi la noi în sat să ne strice legea.

Chemăți pe învățător la mine.

Fratele s'a dus, noi am căzut la rugăciune, ne-am rugat și pacea a venit și peste șef și peste toți.

Dimineața sub umbra steagului ne-am dus cu toții la biserică. La sfârșitul slujbei am cantică dela Oaste și mult a plăcut și părintelui care cu lacrimi ne-a privit și ne-a iubit.

La adunare: Olaata plângă, cântă și se roagă... La masa dragostei a venit și păstorul care a dat binecuvântare și plin de iubire își măngâie oțetele.

La orele 3, clopoțele sună. Mergem la casa Domnului, care se umple stup.

Mulțimea nu mai încape.

După rugăciune vorbește păr. Neculai Popescu, arătând că aşa faceau și creștinii cei dintâi... O ce sănse momente.

Mulțimea cântă, plângă și se roagă... Norodul acesta care zăcea în întuneric, vede cu adevarat o lumină mare (Matei 4, 16). Oastea

De pe frontul Olteniei.

Domnului e soarele binecuvântat care a răsărit peste noi și ne-a luminat cu o viață noă.

Am grăbit apoi și subsemnatul și am împărtășit hrană dela «Turn».

Adunarea s'a încheiat cu binecuvântare și mare bucurie...

Am mai zăbovit două zile în locul acesta și apoi am plecat mai departe.

Cine-i mai mare aici?... — Hristos! — In crâsmă m-am născut — aci vreau să mor.

La marginea satului ne întâmpină iar omul de gardă.

— Mă, cine-i mai mare aici?» — Hristos — răspunde fr. Inv. Trană.

— Nu-i Hristos pe pământ, că e în cer — răspunde omul.

— Domnule notar, d-ța spui că Hristos e în cer, dar noi spunem că El e în inimile noastre (Matei 5, 8).

— Se poate să stea Hristos în inimile oamenilor?... El e în cer... Numai voi, mă, văță stricat... din legea cea bună, ați făcut una rea.

M'am născut în crâsmă și în ea vreau să mor, iar pe voi vă leg pe toți...

Văță stricat... Ce e cu icoana în bătrâ... Si cântăți cântece de astea care nu se sătele de noi... Ce, ați adunat lumea toată la biserică și trageți clopoțele ca la mort... Lăsați oamenii așa cum am apucat din părinți și părinți noștri...

Astea le-am petrecut la Folești... Domnul fie proslăvit.

Cei trei nazire din Moldova.

Frații Tache, Iordache și Ilie.

O biruință din jud. Romană.

...Atunci primarul a ridicat măinile în sus și a strigat mulțimii: „Urați trălaşă Oastea Domnului”!

Cucerincse părinte Trifa!

Am esit și noi pentru a-l văsi pe Domnul în comună Olăveni. Când am ajuns, lumea era strânsă în fața școală... Am vorbit cu primarul pentru adunare și el ne-a învoit cu bucurie.

Când am început să cântăm »Isus Regele cel Mare», lumea se strângea grămadă pe noi.

Începem programul. Vorbesc frații: Gh. Dolai, I. T. P. Florea, N. Ciobanu și Aristide Ciobanu.

Pozile și cântările au mișcat pe toți... Lumea plângă.

Luând cuvântul fr. Marin P. Guicin a arătat lumii ce este Oastea Domnului. Pe la jumătatea vorbirii au venit jandarmii caruiai ascultă până la sfârșit... Atunci dând năvală printre oameni au venit la noi întrărându-ne dacă aveam autorizație dela prefectură să umblăm pe sat.

Noi am spus că suntem conduși de Domnul Isus în Biserică Lui.

A întrebat cine-i predicatorul să meargă la post.

Am plecat cu ei. Frații, primarul și lumea din sat au plecat și ei.

O rugămintă.

Sora Cristina Neagoe din Găsești, Dâmbovița fiind greu bolnavă, roagă pe frații a face rugăciune pentru sănătatea și vindecarea ei.

Invitat la nuntă.

Duminecă 16 Februarie 1936, frațele Oprea Geapană, din comună Brăovăț—Romană, având nuntă fratească invită pe toți frații și surorile, a lăsat parte.

Dumitru Gălan, ostaș.

INVITĂRI.

In Crisior—Hunedoara, va fi o adunare pe ziua de 23 Februarie.

Nic. Lazăr.

La Fărdea—Severin, pe ziua de 1 Martie, frații sunt rugăți a lăsa parte la strângerea ce se va face acolo.

St. Crăciunescu.

La Copalnic, jud. Satu-Mare, o mare adunare va fi pe ziua de 8 Martie. Veniți frații.

Miron Dănuț.

Frații din Șoșdea, sunt rugăți să meargă la Cadăr, pentru a înfățișa Oastea și acolo.

Frații din comuna Tăuți, jud. Arad.

Invitați pe toți frații din împrejurimi la sfârșirea Steagului, care va avea loc pe ziua de 16 Februarie 1936.

La Banpotoc—Hunedoara, va fi o frumoasă adunare pe ziua de 1 Martie, Dumineca 1 din post.

Frații sunt rugăți a lăsa parte.

I. Opris.

In cercetare de frați.

Frații Nic. Șuteu—Cugir și Nicolae Mărginean—Cioara, vor merge în cercetare de frați. În ziua de 15 la Hăpria, 16 Straja, 17 Drămălor, 18 Telna, 19 Ighiel, 20 Cricău, 21 Gaiala de sus, Cricău, 23 Limba.

Venită la Ogrezeni—Ilfov.

Cu prilejul cercului pastoral din 23 Februarie, Oastea Domnului din Ogrezeni, va avea o frumoasă adunare.

Frații din București și din toate pările noastre sunt rugăți a lăsa parte.

Emil C. Mihăilescu, ostaș, studen-teolog.

Pentru un frate căruia își arăs casa.

Dela Ighiel ne vine triste vestea că fratelui Filimon Luca, de acolo își arăs casa încă din Vinerea Crăciunului. Biețul frate a rămas în străjui cu femeie și cel trei copii și săi.

Făind sărac și lipsit de toate, se roagă de frați ca să ajute cu câte ceva pentru a-și putea ridica din nou un mic adăpost.

Adresa fratelui este:

Filimon Luca, comuna Ighiel,
of. Ighiu, jud. Alba.

Poșta redactiei.

Am mai primit rapoarte din:

Botești—Fălcău, rap. fr. V. Gh. Trașcuță. Tărșeoi—Cernăuți, rap. fr. inv. P. Olaru (care intră în Oaste, trimisă și o poezie). Găiești—Dâmbovița, rap. fr. Zah. Constantinescu (frații fac mereu adunări și în comunitate vecine vestind pe Domnul). Dondușani—Soroca, rap. fr. Nic. C. Oatarei. Oroșereia—Oorj, rap. fr. Murariu. Scundu—Vâlcea, rap. fr. I. C. Matei. Cu ajutorul Domnului lupii merge înainte. (Sau mai înscris în Oaste 4 susțete). Buda—Mogoșești—Dorohoi, rap. fr. E. Ciobanu, care împreună cu alții doi frați a plecat pe jos în cercetare de frați. Frații au lăsat direcția Sibiu. Domnul să fie cu el. Helesteni—Roman, rap. fr. I. P. Gh. Matei. Foia Isus Biruitorul e din ce în ce mai imbrăzișă de toți. Învățăturile ei sunt sorbite cu nesăt de mii de iniții. Tineretul Oastei ia imbrăbită la lupte noi. Fedelești—Argeș, rap. sora Gh. Turel. In Oaste s'au mai înscris 7 susțete.

Ceponosa—Hotin, rap. fr. L. Mozerchin (care intră în Oaste). Mărăcinele—Doli, rap. fr. Gh. Lăzeanu. Văcărea—Muscel, rap. fr. Gh. I. Sica (să intră în Oaste). Căndășii din deal—Dâmbovița, rap. fr. Nistor Marinescu, Fedeleșeni—Argeș, rap. Maria F. Marin. (In Oaste s'au mai înscris sora Gherghița Alexandrescu și Dumitru Turel). Moțăie—Doli, rap. fr. D. Grumăzel. Din Reșița—Carag, fr. Ioachim Pârvu, dela măciucă monaha Magdalena dela Brăila, etc., etc.

Cereri de ajutoare.

Fr. Nicolae C. Geantă, fiind bolnav se roagă de frați cari au putință să-l ajute cu câte ceva pentru a putea intra în spital.

Ajutoarele se pot trimite pe adresa:

N. C. Geantă, com. Fedeleșeni județul Argeș — of. Vălar.



După șase ani de lucru la București.

„Suntem niște robi netrebnici, am făcut ce eram datori să facem” (Luca 17, 10).

În seara zilei de 21 Ianuarie 1930, gruparea București, a „Oastei Domnului”, lăsă ființă. La aceea dată erau cățiva frați cari cunoșteau mișcare, unii chiar înscriși, dar nu exista încă legătură care să-i unească într-o familie duhovnicească, în chip organizat.

În indemnul „gornistului” nostru de la Sibiu, am primit dulcea povară de a înmănuchia pe toți frații și surorile din Capitală, adunându-i.

Am pornit la drum cu 14 pionieri, în odăția unui frate care azi îl mărturisește pe Domnul la Sighisoara. Cele dîntâi adunări, a căror binecuvântare o reștimăm și astăzi, au avut loc în casa blagoslovită, din toate punctele de vedere, a fr. Binescu „veteranul” Oastei din Capitală. La trei săptămâni, Dumnezeu îmi trimitea pe cel mai de seamă împreună ostensor: fr. Al. Lascarov-Moldovanu, nedespărțit lucrător până în ceasul de față în mișcarea

noastră dela București. Apoi, rând pe rând, frații Gh. Paschia, C. Goran, Gr. Forsea, I. Stanciu, Ilie Roșianu — mărturisitori de curaj ai Adevarului întreg, cercetați ai credinței, pliniitori de neasemănătă râvnă și poruncilor Bisericii, ai cărei gardă voluntară de jertfă suntem.

Pornind la luptă, am pus voința noastră slobodă și desinteresată la picioarele Domnului, socotindu-ne întotdeauna niște *unele netrebnice* de care însă Domnul s'a slujit într-un chip care ne covârșește astăzi când îmi arunc privirea peste cei șase ani de lucru, fară intrerupere.

Adunările noastre, slăvit să fie Domnul, ne-au crescut, an de an, sufletele. Poate că la nici o altă adunare din țară, afară de neuitabile congrese dela Sibiu, n'au fost mai mulți frați reprezentanți din întregul României mari ca la București. Am avut și frați Români, ostași, de peste hotare. Si chiar străini (Polonia și Bulgaria) cari,

după modelul nostru, au făcut în țările lor o mișcare duhovnicească la fel. Cățeva reprezentante de la Liga Națiunilor ne-au cercetat atunci în lucrarea pe care am făcut-o și o facem la A. T. F. (Societatea Amicale Tinerelor Femei). Într-o dare de seamă de la Geneva se pomenește despre această luceare.

Iată și căteva cifre. În 1930 am avut 60 de adunări, în anii următori: 100, 120, 70, 150 pentru ca în 1935 să avem 170. Aceste adunări sunt numai ale secției centrale deci, pe deasupra sunt cele dela Secția Ghencea ale Părintelui Vasile. În afara de aceste 670 de adunări, după dările de seamă, consecnate în actele noastre, am avut concentrări duhovnicești, cu echipă volantă mai mare sau mai mică, în acești șase ani, peste 50 (dintre care cele mai multe la Sărulești noștri dragi, neuitata noastră Betanie). Iar eșirii individuale de mărturisire: 250 în țară. Patru-

lări în spitale și case de suferință, organize cu echipe, 350.

Așa dar, din învrednicirea Domnului, adunările secției noastre și participarea în grup la diferite concentrări *trec de o mie în timp de 6 ani*.

În adunările dela Secția noastră am fost asistați, în răstimpul de mai sus, de 45 de preoți, din diferite părți ale țării. Nu pot mulțumi îndeajuns marelui nostru prieten și povățitor dealungul acestei vremi: I. P. C. Sa Părintele Arh. Scriban, care de atâtea ori s'a găsit în mijlocul nostru.

Între noi s-au format trei tineri teologici cari azi au imbrăcat haină minunată a preoției. Si alți 12 cari, mai curând sau mai târziu, vor fi și ei preoți ai Domnului, între care cel întâi la rând vine fr. Paschia.

I. Gr. Oprisan.
(Va urma).

Frumoasa adunare dela Ungurei-Sibiu.

În ziua de 26 Ianuarie, am avut o minunată adunare în comuna Ungurei. Domnul ne strâns pe o mulțime de frați în această comună ca să ne „petrecem”.

Deși această comună este greco-catolică, totuș Dușul Domnului lucrează cu putere și aici. După ce am ieșit din biserică am mers la întâlnirea fraților. O, ce clipe de bucurie sfântă.

Vin frații din Vingard, dela Tâu, dela Roșia, Drăsova, etc., și satul vinește de căntările Oastei.

La ora 1 ne încolonam să mergem, cănd spre locul de adunare. Adunarea să ţină într-o grădină cu pomi sub cerul liber. La ora 2 se începe cu „Impăratul cerește”, și o rugăciune.

Vorbesc frații Augustin Damean din Roșia de Secaș, Nicodim din Tâu, Achim din Tâu, Fluierău din Drăsova, Ilie din Roșia de Secaș, Isidor din Vingard, Valeria din Păuca, Gh. Scânteie din Sibiu.

Surorile Anuța și Paraschiva din Tâu au mișcat toate inimile cu minunatul dialog, despre Ierusalimul cel de sus.

De încheiere fr. V. Roșianu, face o caldă chemare la Domnul.

Șiroaie de lacrimi curgeau din ochii tuturor, a fost cu adeverat o adunare a lacrimilor.

Satan a căutat să strice această bucurie a noastră, prin niște slugi ale lui. Dar Domnul l'a biruit. Răbdarea și îngăduința noastră a biruit. Si Satan a plecat rușinat.

Îar ca rod al acestei adunări minunate, 2 suflete s'au hotărât al urma pe Domnul.

Istorică morală.

Ziua cea înfricoșată.

Inconjurat de cetele îngerești — vine pe noii cerului Judecătorul, — se clătină cerul și pământul, stelele cad din cer (Matei 24, 29, 30). Si iată, — înaintea Judecătorului se adună neamurile lumii, — și va despărții El oile de capre. Groaznică clipă. Se va descoperi cugetul nostru. Toate făptuirile zilelor trecute în chipuri vii se vor scula — înaintea ochilor minții noastre, — parță intrupate în carne și în sânge.

Iată, — în fața noastră stă un bătrân sărac, — umilit și chinuit, mai mult gol, — pe carele noi l-am alungat dela cerdacul nostru. El înținde mâinile uscate, — și cere-pentru Hristos. Noi închidem ochii, — cu un ofat de durere ne infoarcem de către groaznică vedenie, dar înzădar: *nu poți fugi de cugetul său*. Mai departe... chipul slab și sărmanei copilății, — care, sărătând mâinile noastre, ne cerea nouă, ca să-l salvăm sufletul și trupul, ce se pierde... Si încă... și încă... Ol... — Noi cerem, — că măcar munții să ne strivească pe noi, și să ne scape de aceste vedenii — nu!

Si atuncea... va zice Impăratul: „Am fost flămând, și nu mi-ati dat să măndânc; Mi-a fost sete, și nu mi-ati dat să beau. Ducești-vă dela Mine, blestemajilor, în focul cel vecinic” (Matei 25, 41, 42).

Oare chiar noi nimică nu vom face, — ca să scăpăm de osândire groaznică? Încă nu este târziu. Să ne grăbim!...

Domnul stăruitor ne cheamă, prealubiștilor. — *Sl ne așteaptă...*

Din rusește. Parintele Vladimir Popovici.

Oana Vinârsan și Ana Apolzan. Domnul să le alăbă sub paza Sa cea sfântă.

Pentru toate acestea slăvit să fie Iisus Biruitor! **Vasile Rosianu, ostaș, Sibiu.**

Anunț.

Fratele Nicolae C. Galatachi depozitar de ziare din gara Dondușani, jud. Soroca, are trebuință de un băiat vânzător de ziare. Etatea între 10—15 ani. Cei doritori să se adreseze dânsului.

Foaia „Tineretul Oastei”

Tipografia filiei cuprinsă din greu cu tipărirea cărții „Cântări Dpmnului”, carte I, care ni se cere din toate pările — foaia „Tineretul Oastei” va ieși în numărul viitor, cu un bogat cuprins și articole scrise de păr. Munteanu-Muntmarg, și o minunată scrisoare adresată tinerilor de către fratele colonel Coman Ionescu.

Din cartea biruințelor.

Două biruinți dela Vârmaga.

Mai zilele trecute ne-a cercetat aici la Sibiu și fr. Gheorghe Voica din com. Vârmaga, j. Hunedoara.

Ne-a spus multe lucruri minunate, fratele George, de pe fronturile Oastei de acolo. Întrealte spunea fratele de un frate ostaș de acolo, cum acesta, deși destul de sărac în cele pământești, și-vândut o bucată de pământ pentru ca să poată cumpăra bibili și le împărăți în comună, și satele vecine, pentru a le arăta și acelora calea adevărată și să vină la Oaste.

Alta:

Un Tânăr frate tigan: Hărcioag Vichente, înainte de a veni la Oaste n'a știut să citească nimic.

Iar astăzi mulțumită stăruințelor lui și al fraților, citește destul de bine Biblia și știe toate căntările Oastei, pe care le cântă cu glas dulce și cuceritor.

Înă două biruinți, din multele pe cari ni le-a spus fratele George. Ah, dușul Domnului face și aici minuni. Peste 100 frați și surori și adunările regulat acolo în Vârmaga.

Tinerii, mai ales tinerii, se întrec care mai de care a-i vesti pe Domnul.

Scoală Dușului și-a format școlari ei buni și aici.

Binecuvântat să fie Domnul pentru toate!

Incepem un rând nou de învățături: despre crucile Oastei.

Invățăturile pe care le-am dat în cărtică »Ia-ti crucea ta«, au plăcut foarte mult. Ele s-au tipărit de două ori și în curând se vor tipări și a treia oară.

Păcerea și folosul cu care s'au citit aceste învățături — despre purtarea crucii, ne înseamnă să le dăm în o formă deosebită, cu o aplicare deosebită, și la Oastea Domnului.

Cu ajutorul Domnului vom începe dar un rând nou de învățături, despre crucea Oastei și purtarea ei. Căci și Oastea Domnului este, înainte de toate, o cruce. Oastea Domnului trebuie închipuită ca o mare magazie de cruci. Oastea își are crucile ei: încercările, necazurile, prigoanele, ispите de cărori vor avea parte, neapărat, toți cei ce intră și adeverărat în Oastea Domnului. Fiecare »recruit« din ostașia Domnului, când intră în Oaste, trebuie să treacă pe la magazia de cruci ale Oastei, și să-și ia crucea lui. Minunat spunea odată aici la foaie fr. I. Gr. Oprisan: »odată pentru todeanu să ne iasă din minte gândul că noi suntem ostașii de »vreame bună«.

Și nu dela sine spunea fratele Oprisan aceste indemnuri, ci bazat întru totul pe cuvântul lui Dumnezeu. Căci prin totă Biblia trece ca un fir roșu, crucea de care vor avea parte toți cei ce apucă pe drumul măntuirii. Această cruce o vestează Măntuitorul: »în lume năcaz veji avea« (Ioan 10, 12). »Și vezi fi urăii de toți pentru numele Meu« (Matei 16, 33): »Dacă pe Mine

RUGĂCIUNE...

Din tina negrului păcat,
Din căile de jale,
Isuse Doamne m'ai chemat
Pe drumul crucii Tale...

Cu glasul bland mi-ai spus mereu
— În clipele senine: —
»Ridică-ți crucea fiul meu
Și vino după Mine...«.

Și glasul Tău așa de bland,
Ml-a dat nădejde multă.
Vorbește Doamne-am zis plângând
Căci robul Tău ascultă...»

Răsună și pădurile de cântările Oastei.

Cucerne Părinte Trifa,
Cel ce scrie aceste rânduri este vameș la pădure, departe de sat 10 kilometri, în fundul pădurii cu înălțimi 3 vasemi și 2 pădurari la alte râuri. În cursul săptămânii facem adunare la unul din cantoane și acolo ne adunăm în numele Domnului și răsună pădurea de cântările Oastei și ce fericiți ne simțim cu totul refracă de lume.

De căd am venit acolo, am adus 3 vasemi și 2 pădurari în via Domnului. S'au abonat la foaia »Isus Biruitorul« și ș'au cumpărat cărjile Oastei. Astăzi sunt cei mai buni lupători în Oaste lui Isus Biruitor, par că eu am făcut ceva, dar eu n'am făcut nimic. Domnul a făcut totul.

Fie numele Domnului binecuvântat. Bucură și iar zic bucurăte părinte Iosife, căci învățători și preacucernei preoți, ne dau tot concursul și sprijinul la această mișcare.

Al sfintiei Tale dintre cei mai mulți.
Gh. Gh. Hulubiu,
ostaș al Domnului Boronia-Baia.

Dela Oastea din Dej.

Pria mijlocul valurilor și ispitolor de tot felul, Oastea din jud. Someș merge mereu înainte.

De câțiva timp avem o Oaste luptătoare și în orașul Dej. Frații de acolo în adunări regulat luptând cu multe greutăți pentru a răsbi înainte...

Domnul să le fie călăuză pe veci.
Slăvit să fie Domnul!

Dela fr. Șuba Tânase, Dej.

Crucile Oastei



FIUL MEU! Vrei să intri în Oastea mea? Vrei să intri în rândul celor ce s'au hotărât să pășească pe urmele mele și să-mi slugească mie? Mare și binecuvântată este hotărarea aceasta, iubitul meu. Dar nu uita! Ea cere multe dela tine. Înainte de toate trebuie să știi iubitul meu că Oastea mea este o cruce. Oastea mea îți îmbie o cruce. Îți îmbie crucea pe care trebuie să poarte toți cei ce voiesc să dobândească măntuirea; crucea despre care am zis: »Cel ce vrea să vie după mine, să-și ia crucea sa, în fiecare zi, și să vie după mine«. A intra în Oastea mea, înseamnă a-ți lua crucea aceasta și a o purta până la sfârșit.

Fiul meu, a intra în Oastea mea, înseamnă a ieși din lume. Tu ai fost până acum în lume, de aceia lumea te-a iubit, pentru că lumea totdeauna iubește ce-i al său. Dar de acum lumea te va ură, cum m'a urât și pe mine și pe toți cari au ieșit din lume. Din duhul acestei lumi (Ioan 15, 18–20).

Batjocura și prigoana lumii — aceasta este, iubitul meu, crucea cea dintâi, a Oastei. E crucea pe care o vei simți mai întâi. Această cruce la unul și mai mare, la alții și mai mică. Unii o au în casă; cei din casă, (soțul contra soției, mama contra fizel, etc.), se vor scula în capul lor; alții o au înafară: satul se va scula în capul lor.

Fiul meu, tu ai trăit până acum în pace cu toată lumea, dar din clipă în care ai intrat în Oastea mea, vei gusta și tu din cuvintele mele: »în lume năcaz veji avea... dacă pe mine m'a urât, și pe voi vă vor ură... dacă pe mine m'a prigont și pe voi vă vor prigoni... și ve-ți fi urăii de toți, pentru numele meu«.

Dar iubitul meu, aceasta nu e singura cruce a Oastei. Căci Oastea mea e plină de cruci. Crucea prigoanei și a batjocurilor, e o cruce din afară. În curând vei simți și o cruce din lăuntru, o cruce în lăuntrul tău.

Fiul meu, tu ai trăit până acum în pace cu păcatele și cu cele ce este tatăl păcatelor; cu ispitorul diavol. Dar acum, întrând în Oastea mea, vei avea un crâncen răboi lăuntric. Satan va face totul ca să nu te piardă; va pune foc mai mult și miere mai multă în patimile ce le-ai avut. Și se va porni asupra ta cu toate apucăturile lui. Și astăzi, iubitul meu, încă este o cruce. Și crucile vor veni mereu, una după alta; cruci de necazuri, de încercări, de ispite, de prigoane... încât tu însuți te vei mira și, în clipe de ispătă, îți vei zice: »Mai liniștiștă trăiam înainte de a intra în Oaste«. Tu însă fiul meu, să nu te sperii de crucile acestea, ci să le primești și să le porți cu bucurie. Pentru că tocmai aceste cruci îți sănătă dovedă că te afli pe drumul cel bun al măntuirii tale.

Fiul meu, din clipă în care am atins pământul, până în clipă când m'am desprins de pământ și m'am înălțat la cer. — Eu am purtat pe cruce grea. Și această cruce au purtat-o toți cei cari au purtat pe urmele mele. Și o vor purta toți cei ce vor păsi pe urmele mele. Fiul meu, vrei să intri în Oastea mea? Va trebui neapărat să-ți porți și tu crucea ta. Căci, nu uita, Oastea mea, — Oastea Dom-

(urmăre pe pagina 5).

m'au urât, și pe voi vă vor ură... dacă pe Mine m'au prigont, și pe voi vă vor prigoni« (Ioan 15, 18–21).

Toți, căci au plecat după Domnul, pe urmele Lui, au simțit această cruce și au purtat-o. Apostolul Pavel a făcut chiar și o regulă generală din purtarea acestei cruci. »Să toți cari voiesc să trăiască cu temere de Dumnezeu, îi Isus Hristos, vor fi priponi« (II Timotei 3, 12),

Creștinii din »Faptele Apostolilor«, știau această regulă, știau că »în împărația lui Dumnezeu, trebuie să intră prin multe necazuri« (Faptele Apostolilor 14, 22).

V-am spus de mai nainte — le scrie ap. Pavel Tesalonicienilor — că vom avea multe de suferită — ceia ce s'a și întâmplat. (I Tesalonicieni 3, 4). Și se va întâmpla, până la sfârșit. Toți căci au plecat și vor mai pleca pe drumul măntuirii vor avea și crucea în spate. Pentru drumul măntuirii este drumul crucii.

Așa și cu Oastea Domnului și cu ostașii Domnului. Un ostaș al Domnului este un purtător de cruce. Fiecare ostaș își are crucea lui. Despre cum trebuie să-și poarte crucea aceasta, vă afișez întrumare învățăturile ce urmăzează, date în formă de vorbire între Domnul Isus și ostașul purtător de cruce.

Domnul să binecuvinteze cu folos de măntuire sufletească, pe cei ce le vor ceta.

*M'am hotărât să iau de-acum
A Oastei Tale cruce,
Pășind pe-al măntuirii drum
Pe urma Ta m'oï duce...*

*Prigoane de-ar veni așa
Ca marea 'nfurătă,
De Tine nu mă vor putea
Desparte nici-odată...*

*Dar vez! Isuse, eu sunt mic
Și de-o cădea sub cruce,
Tu dă-mi puteri să mă ridic
Și — ajută-mi să pot duce...*

TRAIAN DORZ.

Din cărciumă — casă de adunare a Oastei.

De o frumoasă biruință ne-a învrednicit Domnul pe noi ostașii din Vama-Buzăului.

Într-o casă care altădată era loc de beții și de păcate, astăzi se fac rugăciuni și ne adunăm pentru a-l slăvi pe Domnul.

În ziua sfîntirii între cei 200 de ostași a fost și fratele Macovei cu o tânără soră dela Ceraș care ne-a bucurat mult cu frumoasele-i cântări.

Slăvit să fie Domnul!

Gh. I. Gal, ostaș, Vama Buzăului, Brașov.

Câteva roade dela Maglavit.

Cucerne Părinte Trifa!

Fiind și noi la Maglavit vre-o călăuă bărbăță, băieți și ridete am văzut și noi pe frații din Oastea Domnului și ni-s'a pus în sufletul nostru dorință după Isus Biruitorul.

Îi rugăm pe frații din Vladila și alții să ne mai cerceteze pentru a ne întări în Domnul.

Ne arde sufletul să vedem o Oaste întărită și aici.

Leonida M. Calată, și alii mulți frații și surorii din com. Osica de sus, jud. Romanași, Gara Vladulenii.

„Când va veni Fiul Omului întru slava Sa”... Matei 25, 31–46.

Acum Dumineă, avem la rând Evanghelia, ce ne aduce aminte despre ziua judecății din urmă, când Fiul Omului va veni întru slava Sa să judece toate limbile. Să îl va desparti pe cel judecat, aşa cum desparte păstorul oile de capre; trimîndu-i pe cel dela dreapta în împărăția lui Dumnezeu, iar pe cel dela stânga în focul cel veșnic.

(Cititi această evanghie pe larg la Matei cap. 25, vers 31 până la 46).

Vai, ce mișcare mare va fi în ziua când se va arăta Fiul Omului pe norii cerului! Toți cari se vor afla atunci pe pământ și toți cari vor fi în mormânt, se vor umplea de spăimânt și fior. Trimbită judecății îi va chema pe toți înaintea Domnului. Dar fiorul celor treziti va fi de două feluri. Ceata celor credincioși, ceata celor mai puțini cari au trăit o viață cu Domnul și evanghelia Lui, se va umplea de fiorul bucuriei. Credincioșii vor striga bucurându-se: vine Domnul.. vine scârțupul nostru Mântuitor!.. a sosit Cel pentru care am trăit în lume... a sosit ceasul cel mare și sfânt să trăim în veci cu El și El cu noi... Slavă Tie Mântuitorule.

Nu însă așa, gloata cea mare a necredincioșilor, a celor cari au stăruat în fărădelegi. Pentru ei, venirea Domnului va fi „ziua cea mare a măniei lui Dumnezeu” (Apocalips 6, 17). Vai, ce spăimânt și groază îi va cuprinde pe cei necredincioși când I-L vor vedea venind pe norii cerului pe Cel ce l-au tăgăduit și batjocorit.

»Vedea-vor atunci pe Cel ce l-au împins« (Ioan 19, 37). Vedea-vor pe Cel ce l-au restignit mereu cu păgânătăile lor... vedea-vor pe Cel ce a bătut nefincetat la ușa inimii lor... vedea-vor pe Cel ce l-au ținut o viață întreagă afară la ușa inimii lor și nu l-au slobozit folosințu... vedea-vor pe Cel ce i-a imbat cu o dragoste nemărginită... Acum îi vor cunoaște, dar cunoașterea aceasta nu le va mai fi de mântuire, ci de osândă. Timpul mântuirii a trecut. Domnul vine acum nu ca Miel, ci ca Judecător. »În ochii Lui flacără de foc, îmbrăcat în haină stropită cu sânge și din gura Lui ieșe spadă ascuțită ca să



lovească neamurile« (Apocalips 19, 11–16). Apăsați de groaza urgiei, vor striga păcătoșii: »munților și pietriilor cădeți peste noi și ne acoperiți de față și mănia Celui ce șade pe Scaun« (Apocalips, 8, 10).

După această groază, va urma apoi ziua cea mare a Judecății din urmă pe care o istorisește evanghelia de Dumineacă. Să prediciat mult și să a scri mult despre ziua judecății din urmă. În special, predicatorii s-au silat să arate cum va trebui să-și dea seamă omul cu deosebitul despre toate faptele sale.

Însă eu îmi închipui altcum judecata din urmă. Dacă Dreptul Judecător ar începe îndată numai cu înșirarea faptele noastre și ne-ar judeca numai după ele, apoi ar fi văz de noi. Toți am înfundat iadul. Eu îmi închipui judecata din urmă așa:

Tatăl, Fiul și Duhul sfânt vor sta pe scaunul cel mare de judecătă. În fața acestuia »tribunul« ceresc stă de judecătă, să zicem, un necredincios. Începe »desbaterea«.

Tatăl va zice: Fiul meu cel scump! Te-am trimis în lume pentru omul acesta și mântuirea lui. Ce să înțâmplat cu el-de-lăvă într-o stare atât de grozavă?

Fiu răspunde: Părinte! Eu mi-am făcut datoria. »Lucrul ce mi l'ai încredințat, l'am săvârșit!« (Ioan

17, 4)... de atâtea și atâtea ori l'am îmblat pe acest suflet de om cu sângele Meu și cu Jerifa Mea... În atâtea și atâtea chipuri am cercat să intru cu mântuirea în casa inimii lui, dar el nu m'a primit. L'am trecut prin boale și încercări, dar nici una nu m'a primit... ce n'âm făcut pentru el, dar el a respins mereu dragostea Mea și Jerifa Mea... și-a băut joc de dragostea Mea și Jerifa Mea...

Duhul sfânt va zice și el: Doamne, umblat-am și Eu neîncetat să-l trezesc pe omul acesta din somnul păcatelor și răutăților. Cercat-am în tot chipul să-l aprind pentru cele sufletești, dar el s'a-prins numai pentru cele lumești.

Atunci Tatăl va rosti teribilă sentință: »du-te dela mine blâstămatule, în focul cel veșnic... Am omorât pentru tine pe scârțupul meu Fiu; l'am dat pentru mântuirea și scăparea ta, dar tu n'ai primit această jerfă de mântuire. Împotriva ta stigă acum, cerând răzbunare, săngele Fiului meu, strigă patimile lui. Eu sunt Judecător și Tată. Ca Judecător te judec pentru dreptatea mea, iar ca Tată te judec pentru Fiul meu...«

Eu socot că cei necredincios vor fi judecați fără răspuns, pentru că ei »răspuns nu vor avea pentru păcatele lor« (Ioan 15, 28). »Dacă n'as fi venit și n'as fi grăbit lor, păcat nu ar avea, dar acum

răspuns nu au pentru păcatele lor (Ioan 15, 22). Nu pentru păcate vor fi judecați oamenii, ci pentru că n'au primit pe Cel ce a venit să-i scape de păcate.

Față de aceștia, ce dulce binecuvântare și chemare vor auzi cei cari au trăit o viață cu Domnul și evanghelia Lui! »Veniti binecuvântați Părintelul Meu...«

Dragă suflete nemântuit! Iți dai tu seama de groaznică pe care trăiesc? Iți dai tu seama că pierzi cea mai scumpă comoară pe care o poate pierde un om pământean: mântuirea sufletului tău? O, dacă i-ai putea vedea tu pe cei mulți, cari au trăit și au murit ca tine. Ei își plâng acum trecutul lor și ce n'ar da sărmanii să și mai poată trăi odată viață lor cea pierdută... Ce n'ar da sărmanii să mai poată trăi măcar numai câteva zile de căință amară și întoarcere la Dumnezeu. Dar mântuirea lor s'a închis. Să facă noapte și nu mai pot lucra nimic pentru mântuirea lor (Ioan 9, 4). Dar tu dragă suflete nemântuit, ai încă marele noroc de a te putea încă întoarce la Dumnezeu, de a putea încă apucă mântuirea sufletului Tău. Brațele crucii lui Isus cel răsăritignit îți stau încă deschise și »Stâpânul« te cheamă să intri în cină, la »ospătul Mielului«.

»Iată pe Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatele lumii!« (Ioan 1, 29). Acest »Miel« te așteaptă și pe tine, ca să-ți ridică și păcatele tale. Apropiete de El și apucă pe urmă Lui, pentru ca pe urmă, în ziua Judecății, să treci și tu la ospătul Mielului. »Aleluia, Domnul, Dumnezeul nostru a început să împărtăsească, să ne bucurăm, să ne veselim și să-i dăm slavă, căci a venit nunta Mielului (Apocalips 19, 6–10).

De te vei întoarce la Dumnezeu, și vei umbla pe urmă Mielului, vei fi și tu de față la acest »Ospăt«. Dar de te merge înainte pe calea pierzărilor, să știi că vei fi într-un loc strigă: Munților și stâncilor, cădeți peste noi și ne acoperiți de mănia Mielului (Apocalips 6, 16). Fratele meu! În fața ta să stă »Ospătul Mielului« și »mânia« Mielului. Stă în voia ta să alegi pe una sau pe alta.

CRUCILE OASTEI.

(Continuare din pagina 4-a).

nului — este o cruce. Nu este Oaste fără cruce și fără cruci. O Oaste fără cruci, nu este Oastea mea.

Fiul meu, vrei să intri în Oastea mea? Ia-ți crucea ei și o poartă cu răbdare. Căci în ea nu vei afia numai greutate ci și dulceață și bucurie. Ostașii mei, purtători de cruce, îți vor putea spune lucruri minunate despre aceasta. Pacea mea o poate gusta numai cel ce poartă crucea. Tu insuți te vei mira pe urmă despre cătă pace și bucurie îți dă purtarea crucii.

Fiul meu, nu te speria de crucea Oastei. Căci Eu nu las pe nimeni să-și duca singur crucea. Pe drumul crucii Eu sunt alături de toți cei cari își poartă crucea. Pe drumul aceasta eu voi fi cu tine și te voi ajuta să poți merge înainte. Să când va fi să cazi sub greutatea ei, eu te voi ridica.

RUGĂCIUNE.

Da, Doamne Isuse, mă aplec smeri sub cuvintele tale. Vorbește Doamne, căci robul tău ascultă. Să robul tău înțelege că nu este mântuire fără cruce. Să Oastea Ta este o cruce. Să, iată-mă, Doamne, sunt hotărât să port și eu crucea aceasta. Pentru că urmă, să căștig mântuirea.

Doamne Isuse, eu am fost până acum în lume și am avut o cruce din lume pe care am purtat-o înzadar. De acum sunt hotărât să port crucea Oastei. Sunt hotărât să apuc pe drumul crucii purtându-mi crucea mea.

O, Doamne, ce scump este făgăduința că cei și fi mine.. că nu mă vei lăsa singur, că mă vei ajuta când voi cădea. Să te dulce este făgăduința Ta că tocmai sub greutatea crucii voi avea bucurie și fericire. Cuprins de această preaduce făgăduință, mă apropiu de crucea mea, pe care o voi purta până la sfârșit. Doamne, ajută unui băt păcătos, care doarește mântuirea!

(Va urma).

Frumoasa biruință dela Blânci—Tecuci.

Din com. Corod, pornim în dimineața zilei de 12 Ianuarie spre satul Blânci.

În 12 căruje și pe jos mergem căntând și sălvând pe Domnul. În sat toată lumea ieșe și ne ascultă.

Mărturisirea unui preot.

În Biserică după sf. slujbă se începe programul Oastei.

Cutremurător a vorbi păr. Tașcă spunând între altele:

»Nu l'au cunoscut până acum pe Domnul și talantul l'am ținut ascuns, deci făgăduiesc că de acum înainte voi pune toată filința mea la picioare Crucii Mântuitorului și voi începe a porni lupta contra îspătitorului. Să voi face și în satul acesta o Oastea!«

O făptură de om se împotrivesc, vrând să se repeadă asupra-ne ca o fiără.

Dar e luat din mijlocul nostru de primarul și dus afară.

Programul continuă. Se face noapte. Plecăm mulțumind și sălvind pe Domnul.

A doua zi pe la orele 10 încep a veni la mine frații și surorile ochii plini de lacrimi zicându-mi »Te facem părinte, că d-na învățătoare ne-a dat fetele afară, dându-le cu capul de pereți și dându-le palme că de ce au fost la Blânci cu Oastea.

Inima începe să-mi bată și le povestesc în casă pentru a sta de vorbă...

Lăsați să le bată sororilor, le spun mamele căutând să le mânăgăi, lăsați să le dea palme și să le dea afară căci doar pentru Domnul le face toate acestea. Suferiți deci că Domnul numai păcatului nu vădăți.

De ce surorilor când elevile iau parte la clăci, la hore și la nunți, nu le trimite acasă?...

Să ne pară bine că suferim pentru Domnul...

Dacă zici așa părinte, are să le mai bată, dar dacă se vor înmulți ni le va mai bate, căci toată școala va fi plină de cântările Oastei lui Isus Biruitorul.

Preot ostaș, Iancu Moldiș Corod—Tecuci.